

متن پرسش

"هو الودود" سلام علیکم ۱- اصلا محبت به غیر جایز است؟ ۲- اگر جایز است تا چه حد باید باشد؟ ۳- این محبت های مجازی تا چه اندازه می تواند انسان را به سوی محبت حقیقی (یعنی محبت به خدا و اهل بیت) سوق دهد (همچون زلیخا که حتی از محبت یوسف هم گذشت)؟ آیا اصلا محبت مجازی منتهی به محبت حقیقی میشود یا اینکه با محبت حقیقی در تضاد است؟ ۴- اگر فردی گرفتار محبت مجازی (و خیال) شد، چگونه میتواند از دام آن نجات پیدا کند؟ (خواهش میکنم که این قسمت را به طور مفصل و با راهکار عملی پاسخ دهید) موفق باشید - یا علی مدد

متن پاسخ

باسمه تعالی علیکم السلام محبت حقیقی؛ محبت انسان است به کمال مطلق یعنی خدا. محبت مجازی؛ محبت به اولیاء الهی است که نمایش حق اند و به حق اشاره دارند. محبت های وَهْمی؛ محبت به دوست و خانه و امثال اینها است. اگر محبت به افراد به جهت آن باشد که متذکر محبوب حقیقی اند و عامل یاد خدا می باشند که محبت مجازی است و خوب است. ولی اگر محبت به افراد مانع محبت الهی نمی شود ما را مشغول خود نمی کند، محبت وَهْمی است و در این حالت اشکالی ندارد. در سؤالات دوستان بر روی سایت «لب المیزان» عرض شده؛ «وَهْم» مقابل عقل است، هراندازه عقل رشد کند، وَهْم ضعیف می شود. راه حل تضعیف وَهْم: ۱- پیروی نکردن از آن و در مقابل گرایش آن مقاومت کردن است، با جایگزینی چیزهایی مثل ورزش و یا تفریحات دیگر ۲- حضور در جلسات مذهبی ۳- ورزش ۴- تدبّر در قرآن و دنبال کردن مطالب و معارف قرآنی. موفق باشید